Lietas arhīva Nr. 1A-0001-18/20
ECLI:LV:KURT:2018:0206.1A34000318.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Saldū 2018.gada 6.februārī

Kurzemes rajona tiesa,
tiesnese Selga Lapejeva rakstveida procesā izskatījusi /pers. A/ sūdzību par Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja 2017.gada 14.decembra lēmumu Nr.20-19/349,

k o n s t a t ē j a

2018.gada 8.janvārī tiesā saņemta /pers. A/ sūdzība, kurā norādīts, ka ar Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka 2017.gada 14.decembra lēmumu Nr.20-19/349, pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – Latvijas APK) 287.panta pirmās daļas 4.punktu, atcelts Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas vecākā inspektora 2017.gada 15.novembra lēmums un pieņemts jauns lēmums, ar kuru sūdzības iesniedzējs sodīts ar naudas sodu 160 EUR apmērā.

Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka lēmums ir pilnībā atceļams un administratīvā pārkāpuma lietvedība izbeidzama šādu iemeslu dēļ:

-lēmuma noslēguma daļā nav norādīts administratīvais pārkāpums, par kuru piemērots administratīvais sods. Lai arī lēmuma tekstā norādīts, ka sūdzības iesniedzējs būtu saucams pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 149.^{8}panta divpadsmitās daļas, kā likumisks pamatojums šādam secinājumam lēmumā norādīts Latvijas APK 187.panta pirmās daļas 4.punkts, kurš nav atrodams, tāpēc objektīvi secinājis, ka administratīvais sods piemērots, balstoties uz neesošu likuma normu;

-lēmums ir prettiesisks, jo nav ievēroti Latvijas APK 274.panta pirmās daļas 6.punkta nosacījumi, ka lēmumā norādāms faktisko un tiesisko apstākļu konstatējums, tas ir, norādāmi pierādījumi, uz kuriem pamatoti secinājumi, un argumenti, uz kuru pamata pierādījumi noraidīti;

-neatbilst patiesībai lēmumā norādītais, ka, iesniedzot sūdzību, iesniedzējs nav apstrīdējis protokolā un lēmumā Nr.PC249953 norādīto. Šāds apgalvojums ir nepatiess un prettiesisks. Turklāt, sūdzības iesniedzējam nav izprotama lēmuma pieņēmēja likumiskā tiesība un rīcība nevērtēt pārkāpuma fiksēšanas apstākļus, ņemot vērā to, ka pašā lēmumā nepārprotami norādīts, ka vecākais inspektors Uldis Plācis pieļāvis vairākas procesuālas kļūdas, kas ir pretrunā ar lēmumā konstatētajiem apstākļiem. Pie šādiem apstākļiem /pers. C/ lēmums tika atcelts, taču procesuālo kļūdu ietekme uz soda noteikšanu lēmumā nav izvērtēta;

-šajā lietvedībā vairs nav iespējams apstākļu novērtējums, jo protokola (sākotnējā lēmuma) rezultāti tika atcelti līdz ar lēmuma pieņemšanas dienu, bet faktisko apstākļu uzskaitījums – fabula lēmumā nav izlasāma, kas būtiski ietekmē sūdzības iesniedzēja tiesības. Šajā sakarā norādījis uz Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 25.aprīļa spriedumu lietā Nr.SKA-157/2007;

-lēmuma pieņemšanas laikā bez ievērības atstāts sūdzības iesniedzēja sūdzībā norādītais par to, ka nav piemēroti Latvijas APK 276.^{1}panta nosacījumi. Lietas izskatīšanas laikā sūdzības iesniedzējam nepārprotami un prettiesiski ticis norādīts, ka Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Saldus iecirknī netiek piemēroti Latvijas APK 276.^{1}panta nosacījumi. To, ka šajā administratīvajā lietā nav piemērota minētā likuma norma, pierāda lēmumā norādītās ziņas. Tādējādi, gan ar lēmumā norādītajām ziņām, gan procesuālo kārtību šajā administratīvajā lietā, ir konstatējami rupji Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa normu pārkāpumi, kas ir objektīvs pamats lēmuma atcelšanai un administratīvās lietvedības izbeigšanai;

-administratīvajā lietvedībā nav ievērota Latvijas APK 278.^{1}panta trešajā daļā noteiktā kārtība, tas ir, institūcija (amatpersona), kura pieņēmusi lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, pēc savas iniciatīvas vai pēc administratīvā pārkāpuma lietas dalībnieka lūguma var izlabot lēmumā pārrakstīšanās vai matemātiskā aprēķina kļūdas, ja tas nemaina lēmuma būtību. Taču tā vietā sākotnējais lēmums tiek pilnībā atcelts un pamatojums šādai rīcībai lēmumā nav izlasāms, tādējādi liedzot izprast iebildumu būtību, jaunā pārkāpuma apstākļus un definīciju, kā arī pierādījumu apjomu, kurš pierāda piespriežamā soda noteikšanu.

Sūdzības iesniedzējs norāda uz Latvijas APK 243.panta pirmajā daļa noteikto, un uzskata, ka lēmuma pieņemšanas laikā tendenciozi un nepareizi ir vērtēti viņa sūdzībā norādītie iebildumi, tie tikuši pavērsti pret viņu pašu, kas ir prettiesiski un neatbilstoši likuma normām.

Ņemot vērā minēto, lūdz pilnībā atcelt Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka 2017.gada 14.decembra lēmumu Nr.20-19/349 un administratīvo lietvedību izbeigt.

Atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{6}panta pirmajā daļā noteiktajam, sūdzību tiesa izskata rakstveida procesā, paziņojot par to lietas dalībniekiem. Izskatot lietu rakstveida procesā, nolēmumu tiesa pieņem uz lietā esošo dokumentu pamata. Noraidījumi un lūgumi lietā nav saņemti.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{6}panta septīto daļu, izskatot sūdzību administratīvā pārkāpuma lietā, tiesai cita starpā jāizlemj: vai ir noticis administratīvais pārkāpums, vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu, vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību un kāds administratīvais sods piemērojams personai.

Latvijas APK 244.pants noteic, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Latvijas APK 243.panta ceturtā daļa noteic, ja vien administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī administratīvā pārkāpuma protokolā fiksējusi amatpersona.

Pārbaudījusi un novērtējusi administratīvā pārkāpuma lietā esošos pierādījumus to savstarpējā kopsakarā, tiesa atzīst, ka /pers. A/ sūdzība ir noraidāma, bet apstrīdētais lēmums atstājams negrozīts.

Administratīvā pārkāpuma lietā /pers. A/ saukts pie administratīvās atbildības par Ministru kabineta 2015.gada 2.jūnija noteikumu Nr.279 "Ceļu satiksmes noteikumi" 101.punktā noteikto prasību neievērošanu un viņam noteikts sods par Latvijas APK 149.^{8}panta divpadsmitajā daļā paredzētā

pārkāpuma izdarīšanu.

Saskaņā ar Latvijas APK 9.panta pirmo daļu par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Atbilstoši Ceļu satiksmes likuma 19.pantā noteiktajam, ceļu satiksmes dalībniekiem ir jāizpilda šā likuma, Ceļu satiksmes noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus, jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

Ceļu satiksmes noteikumu 99.punkts noteic, ka transportlīdzekļa vadītājam jābrauc ar ātrumu, kas nepārsniedz noteiktos ierobežojumus, ņemot vērā ceļu satiksmes intensitāti, transportlīdzekļa un kravas īpatnības un stāvokli, kā arī ceļa un meteoroloģiskos apstākļus. Tātad no minētās tiesību normas izriet, ka transportlīdzekļa vadītājam nav tiesību pārsniegt konkrētā ceļa posmā noteiktos ātruma ierobežojumus.

Saskaņā ar Latvijas APK 149.^{8}panta divpadsmito daļu pie administratīvās atbildības sauc transportlīdzekļu vadītājus, tostarp vieglo automobiļu vadītājus, kuri atļauto braukšanas ātrumu pārsnieguši no 31 kilometra stundā līdz 40 kilometriem stundā, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 519. vai 555. ceļa zīmi „Apdzīvotas vietas sākums" vai ar 533. ceļa zīmi „Dzīvojamā zona", par minēto pārkāpumu transportlīdzekļa vadītājam tiek piemērots naudas sods 160 *euro* apmērā.

Ministru kabineta 2015.gada 2.jūnija noteikumu Nr.279 "Ceļu satiksmes noteikumi" 101.punkts noteic, ka apdzīvotās vietās visu transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt 50 km/h, bet dzīvojamās zonās, daudzdzīvokļu namu pagalmos, degvielas uzpildes staciju un stāvvietu teritorijās – 20 km/h.

Atbilstoši minēto noteikumu 276.50.apakšpunktam 555. ceļa zīme ir norādījumu zīme „Apdzīvotas vietas sākums", kura noteic, ka tā ir vieta pilsētā vai ciemā, no kuras ir spēkā šo noteikumu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes kārtību apdzīvotās vietās.

Savukārt atbilstoši minēto noteikumu 259.23.apakšpunktam 323. ceļa zīme ir aizlieguma zīme „Maksimālā ātruma ierobežojums", kura aizliedz braukt ar ātrumu (km/h), kas pārsniedz zīmē norādīto.

Lietas materiāli apstiprina, ka 2017.gada 18.oktobrī Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas jaunākais inspektors sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC 249953 par to, ka 2017.gada 18.oktobrī plkst.11.37 /pers. A/ vadīja automašīnu /TL marka/ 320, valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/, kuras pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas, Saldus pilsētā, kurā iebraukšana apzīmēta ar 555. ceļa zīmi "Apdzīvotas vietas sākums", pa Lielo ielu virzienā no Skolas ielas uz Zaļās ielas pusi, ielas posmā, kas apzīmēts ar 323. ceļa zīmi "Maksimālā ātruma ierobežojums", ar ātrumu 66 km/h pie atļautā braukšanas ātruma 30km/h. Ātrums fiksēts stacionārā režīmā ar radaru /pers. H/ Nr.DE006597 priekšējo antenu, radara kļūda +/- 3 km/h, braukšanas ātrums fiksēšanas brīdī 63 km/h, līdz ar to pārsniegts par 33 km/h. Pārkāpums fiksēts videoierakstā. /pers. A/ ir pārkāpis Ministru kabineta 2015.gada 2.jūnija noteikumu Nr.279 "Ceļu satiksmes noteikumi" 101.punkta prasības. Atbildība par pārkāpumu paredzēta Latvijas APK 149.^{8}panta divpadsmitajā daļā. Ar administratīvā pārkāpuma protokolu /pers. A/ iepazinies un saņēmis protokola eksemplāru, par ko parakstījies (lietas 1.lapa).

Ar Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas vecākā inspektora 2017.gada 15.novembra lēmumu Nr.PC249953 /pers. A/ par Latvijas APK 149.^{8}panta divpadsmitajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu uzlikts naudas sods 160 *euro* apmērā (lietas 2.lapa).

Ar Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka 2017.gada 14.decembra lēmumu Nr.20-19/349 nolemts atcelt Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas vecākā inspektora /datums/lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PC249953 un pieņemt jaunu lēmumu, ar kuru /pers. A/ saucams pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 149.^{8}panta divpadsmitās daļas, par ko nolemts viņu sodīt ar naudas sodu 160 *euro* (lietas 13.-15.lapa).

Lietas materiālos - administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.PC 249953 (lietas 1.lapa) fiksēts, ka 2017.gada 18.oktobrī plkst.11.37 /pers. A/ vadīja automašīnu /TL marka/ 320, valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/, kuras pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas, Saldus pilsētā, pa Lielo ielu virzienā no Skolas ielas uz Zaļās ielas pusi, tātad 555. ceļa zīmes "Apdzīvotas vietas sākums" darbības zonā, turklāt ielas posmā, kas apzīmēts ar 323. ceļa zīmi "Maksimālā ātruma ierobežojums 30 km/h". /pers. A/ savā sūdzībā Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Saldus iecirknim norādījis, ka minētajā ceļa posmā – braucot pa Lielo ielu virzienā no Skolas ielas uz Skrundas ielu, Saldū, ir skola, kur noteikts braukšanas ātrums 30 km/h (lietas 4.lapa). Tātad minētie pierādījumi apstiprina, ka konkrētajā ceļa posmā transportlīdzekļu vadītajiem maksimālais atļautais braukšanas ātrums ir noteikts 30 km/h.

Tāpat administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.PC 249953 fiksēts, ka /pers. A/ vadītās automašīnas braukšanas ātrums minētajā ceļa posmā bija 66 km/h, ko arī apstiprina lietas materiāliem pievienotajā videomateriālā redzamais, ka 2017.gada 18.oktobrī plkst.11.37 pretim braucošai TLmarka markas automašīnai, ar valsts reģistrācijas numura zīmi /reģistrācijas numurs/, fiksētais braukšanas ātrums ir 66 km/h (lietas 21.lapa). Ātrums fiksēts stacionārā režīmā ar radaru /pers. H/ Nr.DE006597 priekšējo antenu. Pirmreizējās verificēšanas sertifikāts Nr.E0058V17 apstiprina, ka autotransporta līdzekļu ātruma kontroles mērierīce radars /pers. H/ Nr.DE006597 ir verificēts 2017.gada 30.janvārī un sertifikāts derīgs līdz 2018.gada 29.janvārim. Tāpat norādīts, ka mērīšanas līdzeklis atbilst maksimālai kļūdai +/- 3 km/h, ja ātrums < 100 km/h (lietas 8.lapa). Tādējādi, ievērojot radara kļūdu +/- 3 km/h, /pers. A/ vadītās automašīnas braukšanas ātrums fiksēšanas brīdī bija 63 km/h.

Administratīvā pārkāpuma protokolā fiksētos apstākļus /pers. A/ nav apstrīdējis, rakstveida paskaidrojumā, kuru sniedzis 2017.gada 18.oktobrī norādījis, ka administratīvā pārkāpuma protokolam nepiekrīt, taču konkrētus iebildumus nav norādījis. Arī sūdzībā Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Saldus iecirknim /pers. A/ nav norādījis tieši kam administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajam viņš nepiekrīt, taču ir norādījis uz policijas amatpersonas lēmumā norādītajiem apstākļiem, kuri neatbilst faktiskajai situācijai. Tādējādi secināms, ka /pers. A/ administratīvā pārkāpuma protokolā norādīto netika apstrīdējis, ko atzinusi arī sūdzību izskatījusī iestāde savā lēmumā. Tāpat sūdzību izskatījusī iestāde atzinusi, ka policijas amatpersonas pieņemtajā lēmumā atspoguļotais administratīvā pārkāpuma būtības izklāsts ir kļūdains, līdz ar to ar Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka 2017.gada 14.decembra lēmumu Nr.20-19/349 atcelts Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas vecākā inspektora 2017.gada 15.novembra lēmums administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PC249953 un pieņemts jauns lēmums. Pie šādiem apstākļiem iestādei nebija pamata lemt jautājumu par pārrakstīšanās kļūdas labošanu policijas amatpersonas pieņemtajā lēmumā.

Tiesa uzskata, ka ar lietā savāktajiem pierādījumiem ir pilnībā pierādīts, ka 2017.gada 18.oktobrī plkst.11.37 /pers. A/ vadīja automašīnu /TL marka/ 320, valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/, kuras pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas, Saldus pilsētā, pa Lielo ielu virzienā no Skolas ielas uz Zaļās ielas pusi, tātad 555. ceļa zīmes "Apdzīvotas vietas sākums" darbības zonā, turklāt ielas posmā, kas apzīmēts ar 323. ceļa zīmi "Maksimālā ātruma ierobežojums 30 km/h", ievērojot radara kļūdu +/- 3 km/h, braucis ar ātrumu 63 km/h pie atļautā braukšanas ātruma 30km/h. Līdz ar to tiesa atzīst, ka /pers. A/ ir pārsniedzis pieļaujamo braukšanas ātrumu par 33 km/h, un tādējādi pārkāpis Ministru kabineta 2015.gada 2.jūnija noteikumu Nr.279 "Ceļu satiksmes noteikumi" 101.punkta prasības un ir saucams pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 149.^{8}panta

divpadsmitās daļas.

Tiesa piekrīt /pers. A/ sūdzībā norādītajiem apstākļiem, kurus viņš paudis, atsaucoties uz Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 25.aprīļa spriedumā lietā Nr.SKA-157/2007 norādīto, ka administratīvā pārkāpuma protokols ir dokuments, kurā kompetenta amatpersona rakstveidā fiksē kādas personas prettiesiskas darbības, un, ka šis dokuments kā sākotnēja apsūdzība ir pamats turpmākai lietvedībai administratīvā pārkāpuma lietā. Taču tiesa uzskata, ka nepamatots ir /pers. A/ apgalvojums, ka lietā nav iespējams veikt faktisko apstākļu novērtējumu, jo sākotnējais lēmums ir atcelts, bet Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka 2017.gada 14.decembra lēmumā Nr.20-19/349 nav norādīts faktisko apstākļu uzskaitījums. Kā redzams no adminastratīvā pārkāpuma protokola un Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka lēmuma satura, tajos ir iekļauta pilnīga administratīvā pārkāpuma būtība, kura nav mainīta no administratīvā pārkāpuma fiksēšanas brīža.

Tāpat tiesa uzskata, ka nepamatoti ir sūdzības iesniedzēja iebildumi, ka iestāde, pieņemot lēmumu, ir bez ievērības atstājusi sūdzības iesniedzēja sūdzībā norādīto par to, ka nav piemēroti Latvijas APK 276.[1]panta nosacījumi, jo no likuma jēgas izriet, ka šo normu var piemērot tikai tad, ja nav strīda par sodu, kas uzlikts pie administratīvās atbildības sauktajai personai.

Atbilstoši likumprojekta „Grozījumi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā" anotācijā norādītajam, iekļaujot Latvijas APK jaunu administratīvās lietvedības procedūru par nosacītu daļēju atbrīvošanu no naudas soda samaksas, tā tiesiskā regulējuma pamatā ir vienošanās process, proti, vienošanās noslēgšana ar sodīto personu par naudas soda izpildi saīsinātā termiņa ar mērķi samazināt administratīvo pārkāpumu lietvedības ilgumu situācijās, kad persona pilnībā atzīst savu vainu un piekrīt noteiktā soda veidam un apmēram.

Turklāt vienošanās var tikt noslēgta par sākotnējā lēmuma izpildi un ir paredzēts, ka vienošanos var slēgt līdz pārsūdzības termiņa beigām augstākajā iestādē. Savukārt ne lēmums par administratīvā soda piemērošanu, ne vienošanās nav parsūdzama. Šādas normas iekļaušana kodeksā ir ar mērķi stiprināt soda neizbēgamības principu, kā arī lietderīgāk izmantot kontrolējošo iestāžu un tiesas resursus.

Minētās administratīvās lietvedības procedūras uzsākšanas tiesības izteiktas Latvijas APK 276.[1]panta pirmajā daļā, norādot, ka šādas tiesības ir deleģētas institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu. No šīs normas otrās daļas izriet, ka amatpersona var nosacīti daļēji atbrīvot personu no naudas soda samaksas, ievērojot normā minētos priekšnoteikumus.

Tas nozīmē, ka amatpersonas kompetencē ir tiesības piedāvāt slēgt vienošanos, izvērtējot, vai vienošanās sasniegs taisnīgu mērķi, proti vai soda apmērs atbildīs pārkāpuma būtībai, izdarīšanas apstākļiem, smagumam, tā kaitīgumam uz sabiedrību un pārkāpēja personībai. Savukārt pie administratīvās atbildības sauktajai personai nav subjektīvu tiesību to prasīt. Tātad no Latvijas APK 276.[1]panta jēgas izriet, ka tā ir amatpersonas izvēle, ja atzīst to par nepieciešamu, bet nav amatpersonas pienākums, kas būtu obligāti jārealizē. Savukārt personas piedāvājumu slēgt vienošanos var uzskatīt par personas lūgumu izvērtēt iespēju slēgt vienošanos, bet šādam lūgumam nav saistošu tiesisku seku.

Konkrētajā gadījumā, pie apstākļiem, ka jau sākotnēji /pers. A/ savu vainu pārkāpuma izdarīšanā neatzina, rakstiskajā paskaidrojumā (lietas 6.lapa) norādot, ka nepiekrīt administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajam, jo inspektors nav nosaucis viņam savu uzvārdu un nav paskaidrojis apturēšanas iemeslu, turklāt ir pārsūdzējis administratīvā pārkāpuma lietā pieņemto lēmumu, līdz ar to, ievērojot likumā noteiktos priekšnoteikumus, amatpersona pamatoti nav piedāvājusi /pers. A/ šādu vienošanos slēgt. Turklāt par nenotikušu vienošanos personai, kuru sauc pie administratīvās atbildības, nav tiesību sūdzēties.

Izvērtējot lietas materiālos esošo Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka 2017.gada 14.decembra lēmumu Nr.20-19/349 secināms, ka lēmuma rezolutīvajā daļā nav norādīts normatīvais akts, kas paredz atbildību par administratīvā pārkāpuma protokolā fiksēto un lēmuma aprakstošajā un motīvu daļās norādīto pārkāpumu, taču atbilstoši Latvijas APK 274.panta otrajā daļā noteiktajam, iestādes lēmumā ir norādīts faktisko un tiesisko apstākļu konstatējums, arī normatīvā akta pants un tā daļa, turklāt Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodekss neparedz tieši kāda informācija iestādes amatpersonai norādāma lēmuma rezolutīvajā daļā.

Atbilstoši Latvijas APK 286.panta otrajā daļā noteiktajam, augstāka iestāde, izskatot sūdzību vai protestu par lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, pārbauda pieņemtā lēmuma likumību un pamatotību, un pieņem vienu no Latvijas APK 287.panta pirmajā daļā noteiktajiem lēmumiem. Kā tas ir arī konkrētajā gadījumā, kad Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieks, izskatot /pers. A/ sūdzību un konstatējot, ka Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas vecākā inspektora 2017.gada 15.novembra lēmumā Nr.PC249953 kļūdaini ir atspoguļota pārkāpuma būtība, kura neatbilst izskatāmajai situācijai un administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.PC 249953 norādītajai pārkāpuma būtībai, nolēmis minēto vecākā inspektora pieņemto lēmumu atcelt pamatojoties uz Latvijas APK 287.panta pirmās daļas 4.punktu. Tiesa piekrīt, ka nolēmuma motīvu daļā iestādes amatpersona pārrakstoties ir norādījusi, ka inspektora pieņemto lēmumu atceļ pamatojoties uz Latvijas APK 187.panta pirmās daļas 4.punkts, jo nolēmuma rezolutīvajā daļā ir norādījusi, ka minētais lēmums tiek atcelts pamatojoties uz Latvijas APK 287.panta pirmās daļas 4.punktu, kurš noteic sūdzību izskatošās iestādes lēmumus.

Augstākā tiesa tiesu praksē ir atzinusi principu, kas balstīts uz tiesību doktrīnā nostiprinātām atziņām, ka, vērtējot procesuālo tiesību normu pārkāpumus un to ietekmi uz procesa rezultātu, ir jānoskaidro, vai šis pārkāpums varēja ietekmēt galīgā nolēmuma saturu. Ja pārkāpums to varēja ietekmēt, tas uzskatāms par būtisku, proti, jāpastāv cēloņsakarībai starp procesuālo pārkāpumu un citāda lēmuma neiespējamību. Pretējā gadījumā atzīstams, ka ir pieļauts tāds procesuāls pārkāpums, kas lēmuma saturu pēc būtības neietekmēja un ietekmēt nevarēja, ka pieļauts procesuāls pārkāpums, kas nav būtisks (skat. *Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2005.gada 15.marta spriedumu lietā Nr.SKA-59, 2005.gada 22.novembra spriedumu lietā Nr.SKA-374*). Tādējādi procesuālie pārkāpumi var būt par pamatu lēmuma atcelšanai un lietvedības izbeigšanai administratīvā pārkāpuma lietā vienīgi gadījumā, ja tie ir būtiski.

Izvērtējot minēto, tiesa secina, ka sūdzību izskatošā iestāde, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu ir objektīvi izvērtējusi lietā esošos pierādījumus un pieņēmusi pamatotu lēmumu, tādējādi novēršot iepriekš policijas amatpersonas pieļautās kļūdas. Savukārt tiesa nekonstatēja tādus procesuālo normu pārkāpumus, kuri būtu atzīstami par būtiskiem, proti, tādiem, kas varētu ietekmēt galīgā lēmuma saturu, un Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka pieņemtais lēmums būtu atceļams.

Latvijas APK 22.pants noteic, ka administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Izvērtējot Latvijas APK 149.[8]panta divpadsmitajā daļā noteikto soda mēru, tiesa secina, ka valsts norādītos pārkāpumus ir atzinusi par būtiskiem, un tādiem, kas ievērojamā mērā aizskar valsts intereses ceļu satiksmes drošības jomā, un tāpēc ir noteikts konkrēts soda mērs, nevis soda minimālā un maksimālā robeža. Likumdevējs ir izvērtējis lietderības apsvērumus, samērīgumu starp pārkāpuma sabiedrisko bīstamību un pārkāpuma sekām, un pamatoti atzinis, ka par pārkāpumiem persona ir sodāma, turklāt ir noteicis konkrētu soda mēru.

Līdz ar to tiesa uzskata, ka ar šādu bargu sodu valsts pilda savu pienākumu panākt drošību ceļu satiksmē, lai personas ievērotu Ceļu satiksmes noteikumus un tiktu samazināts to ceļu satiksmes negadījumu skaits, kurus izraisa atļautā ātruma pārsniegšana un kuros iet bojā personas.

Izvērtējot minēto kopsakarā, tiesa uzskata, ka saskaņā ar Latvijas APK 289.[12]panta otrās daļas 1.punktu Valsts policijas Kurzemes reģiona

pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka 2017.gada 14.decembra lēmums Nr.20-19/349 atstājams negrozīts, un sūdzība noraidāma.

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Latvijas APK 289.^{12}panta otrās daļas 1.punktu un 289.^{13}pantu, tiesa

n o s p r i e d a

atstāt negrozītu Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka 2017.gada 14.decembra lēmumu Nr.20-19/349, bet /pers. A/ sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna sprieduma paziņošanas dienas, iesniedzot sūdzību Kurzemes rajona tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības diena 2018.gada 7.februāris.

Tiesnese S.Lapejeva